

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ИТАЛИЈЕ О ОЛАКШАЊУ ПРИМЕНЕ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЕКСТРАДИЦИЈИ ОД 13. ДЕЦЕМБРА 1957. ГОДИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Републике Италије о олакшању примене Европске конвенције о екстрадицији од 13. децембра 1957. године, потписан у Београду 9. фебруара 2017. године, у оригиналу на српском, италијанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЋУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ИТАЛИЈЕ О ОЛАКШАЊУ ПРИМЕНЕ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЕКСТРАДИЦИЈИ ОД 13. ДЕЦЕМБРА 1957. ГОДИНЕ

Република Србија и Република Италија (у даљем тексту: стране уговорнице);

у циљу побољшања сарадње између две државе у стварима изручења, посебно у вези са могућношћу изручења и транзита сопствених држављана;

узимајући у обзир значај борбе против организованог криминала, корупције и других тешких кривичних дела, као и потребу за ефикасном међусобном сарадњом у овим областима;

наглашавајући да одредбе предвиђене у Европској конвенцији о екстрадицији од 13. децембра 1957. године, чији су чланови обе државе, остају на снази за све што није уређено овим споразумом,

договориле су се следеће:

Члан 1.

ИЗРУЧЕЊЕ СОПСТВЕНИХ ДРЖАВЉАНА

Свака страна уговорница може да изручи сопствене држављане које тражи страна молила у циљу вођења кривичног поступка или извршења правноснажно изречене казне затвора или друге мере која се састоји у лишењу слободе, под условима предвиђеним у чл. 2. и 3. овог споразума.

Члан 2.

ИЗРУЧЕЊЕ СОПСТВЕНИХ ДРЖАВЉАНА ЗА КРИВИЧНА ДЕЛА ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, КОРУПЦИЈЕ И ПРАЊА НОВЦА

1. Изручење сопствених држављана у циљу вођења кривичног поступка дозволиће се, ако су испуњени услови предвиђени овим споразумом, за кривична дела организованог криминала, корупције и прања новца за која је према праву обе стране уговорнице прописана казна затвора или друга мера која се састоји у лишењу слободе од најмање четири године или строжа казна.

2. Изручење сопствених држављана у циљу извршења правноснажно изречене казне затвора или друге мере која се састоји у лишењу слободе, дозволиће се, ако су испуњени услови предвиђени овим споразумом, за кривична дела организованог криминала, корупције и прања новца, када је за наведена кривична дела изречена казна затвора или друга мера која се састоји у лишењу слободе у трајању од најмање две године.

Члан 3.

ИЗРУЧЕЊЕ СОПСТВЕНИХ ДРЖАВЉАНА ЗА ДРУГА ТЕШКА КРИВИЧНА ДЕЛА

1. Изручење сопствених држављана у циљу вођења кривичног поступка дозволиће се, ако су испуњени услови предвиђени овим споразумом, осим за кривична дела предвиђена у члану 2. овог споразума, и за сва друга тешка кривична дела за која се може изрећи казна затвора или друга мера која се састоји у лишењу слободе у трајању од најмање пет година.

2. Изручење сопствених држављана у циљу извршења правноснажно изречене казне затвора у друге мере која се састоји у лишењу слободе, дозволиће се, ако су испуњени услови предвиђени овим споразумом, осим за кривична дела из члана 2 овог споразума, и за остала тешка кривична дела, када изречена казна затвора или друга мера која се састоји у лишењу слободе износи најмање четири године.

Члан 4.

ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ У ЗЕМЉИ ДРЖАВЉАНСТВА

1. Ако се изручење тражи у циљу вођења кривичног поступка, изручење се може условити да се лице, након донете пресуде, врати замољеној страни како би у њој била извршена казна или друга мера која се састоји у лишењу слободе, а коју је страна молила евентуално изрекла том лицу.

2. Ако се изручење тражи у циљу извршења казне затвора или друге мере која се састоји у лишењу слободе, замољена страна може сама да изврши такву казну или меру, у складу са домаћим законодавством.

Члан 5.

ТРАНЗИТ ДРЖАВЉАНА

Свака страна уговорница може да одобри преко своје територије транзит свог држављанина који се изручује другој страни уговорници од стране треће државе, у складу са одредбама Европске конвенције о екстрадицији, осим ако би то било противно њиховом јавном поретку.

Члан 6.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Овај споразум ступа на снагу даном пријема последњег обавештења којим се стане уговорнице дипломатским путем међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу овог споразума.

2. Овај споразум може бити измењен у било које време писменим путем између страна уговорница. Свака измена ступа на снагу у складу са поступком прописаним у ставу 1. овог члана и саставни је део овог споразума.

3. Овај споразум се закључује на неодређено време. Свака страна уговорница може, у било које време, писмено отказати споразум дипломатским путем. Овај споразум престаје да важи по истеку стоосамдесет дана од дана пријема писменог обавештења о отказивању. Престанак важења овог споразума неће утицати на поступке који су започети пре престанка његовог важења.

4. Овај споразум се примењује на замолнице које се односе на кривична дела извршена након његовог ступања на снагу.

КАО ПОТВРДУ НАВЕДЕНОГ, доле потписани, прописно овлашћени од стране својих Влада, потписали су овај Споразум.

Сачињено у Београду, дана 9. фебруара 2017. године, у два оригинална примерка сваки на српском, италијанском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлике у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА РЕПУБЛИКУ ИТАЛИЈУ

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Републике Италије о олакшању примене Европске конвенције о екстрадицији од 13. децембра 1957. године садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Споразума

Потврђивањем Споразума створиће се услови за ефикаснију и успешнију сарадњу између две државе у области изручења, као и за изручење сопствених држављана против којих се води кривични поступак или треба да се изврши казна затвора, под одређеним условима.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За примену овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије, већ ће се закон извршавати из средстава која се редовно обезбеђују за рад органа који ће закон извршавати. Наиме, средства су обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2018. годину у оквиру Раздела број 23 – Министарство правде, Програм 1602 – Уређење и управљање у систему правосуђа, функција 360 – јавни ред и безбедност неklasификовани на другом месту, Пројекат 0010 – Администрација и управљање, Економска класификација 422 – трошкови путовања. Наредних година средства за извршавање овог закона ће бити планирана у оквиру лимита утврђених од стране Министарства финансија у поступку доношења Закона о буџету Републике Србије.